

k

Politie: GGz'er naast wijkagent tegen overlast

door Tilly van Uffelen

zen dat je erop achteruit gaat en minder goed voor jezelf gaat zorgen als je levenslang in een instelling verblijft", stelt Margo Trappenburg van de Universiteit van Utrecht. „In heel veel gevallen gaan mensen vooruit buiten een instelling." Nadelen zijn er ook aan deze trend. „Deze mensen blijven hulpbehoevend en kwetsbaar. Vooral bij mensen uit de GGz zie je vaak dat ze niet goed voor zichzelf zorgen en geen hulp willen toelaten. Maar als er geen evident gevaar is voor zichzelf of de omgeving, wordt niet ingegrepen en ligt de nadruk op de autonomie van de client."

Mensen uit de GGz zijn 'niet altijd de makkelijkste burens', weet Trappenburg. „En in feite wordt juist van burens en familie verwacht dat ze een oogje in het zeil houden. Maar in een woonwijk kun je geen 24-uurs toezicht regelen. Een vader met dementie of een zoon met een psychiatrische aandoening die 's nachts vreemde dingen doet? Het is voor familie of burens bijzonder lastig hen constant in de gaten te houden, hoor." Wat daarom nodig is: optimaal inzetten op preventie, begeleiding en zorg op maat en samenwerking tussen professionals, cliënten én familie, vindt Hulsebos, ook voorzitter van Chapeau Wonen, die wooninitiatieven voor psychisch kwetsbaren opzet. „Ouders zien sommige dingen aankomen, die kennen hun kind beter dan iemand van de Crisisdienst."

Uit onderzoek van Trappenburg kwam naar voren dat familieleden in de GGz nog steeds niet automatisch bij behandeling betrokken worden. Dát moet de impliciete regel worden, vindt ze. „In een verpleeghuis is het normaal dat behandelaars met dochters of zonen praten over hun dementerende vader." Juist in gezinnen met kinderen die psychische problematiek hebben is het contact tussen ouders en kinderen vaak intensief, stelt Trappenburg. „Als ouders alarm slaan bij politie of behandelaars en aangeven 'hij wordt psychotisch', moet altijd het zekere voor het onzekere genomen worden", vindt ze. Procedures en afspraken zijn belangrijk, stelt ze, maar ook de 'menselijke maat'. „Soms laat de politie iemand een nachtje tot rust komen in de cel."

DEN BOSCH - De politie moet steeds vaker uitrukken vanwege overlast door verwarde personen. Landelijk groeide het aantal meldingen van 40.510 in 2011 naar 52.051 in 2013, een toename van 28 procent. De politie wil zich niet langer als eerste en enige bezighouden met psychiatrische patiënten die voor overlast zorgen.

Verantwoordelijk politiechef Pieter-Jaap Aaldersberg zei dat gisteravond namens de nationale politie in het EO-programma Reportage.

Ook in Noordoost-Brabant is het aantal overlast-incidenten door verwarde of overspannen personen de afgelopen jaren gestegen, meldt een woordvoerder van de politie. In Tilburg van 428 naar 550, in Den Bosch van 354 naar 387, in Zaltbommel van 18 naar 36 en in Oss van 92 naar 137.

Recent meldde burgemeester Rombouts van Den Bosch dat asielzoekers uit Armenië verward op daken klommen, moest de politie uitrukken naar Veghel waar een vrouw zichzelf in brand dreigde te steken en gooide een verwarde man dakpannen naar beneden van het kasteeltje op landgoed Gorp en Rovert. In de EO-reportage moest de politie zestig keer uitrukken vanwege overlast van een man. „Het is zo gegroeid dat de politie als

eerste naar dergelijke meldingen gaat. Maar het is geen melding van criminaliteit, het is geen melding van openbare orde. Een verward persoon is in eerste instantie een patiënt en niet iemand die in handboeien in de politie-auto moet eindigen", aldus Aaldersberg gisteravond. „Net zoals wij op elke 5.000 bewoners een wijkagent hebben, pleit ik ervoor om op die 5.000 inwoners een partner te hebben van de GGz. Dat zou een mooie combinatie zijn."

Onlangs trok ook GGz Nederland aan de bel. Strekking: het is prima dat er steeds meer mensen buiten het instellingsterrein gaan wonen, maar regel dan ook dat de zorg eromheen fatsoenlijk georganiseerd kan worden en dat daar voldoende geld voor blijft. De GGz kampt met enorme bezuinigingen. In enkele jaren tijd moet ongeveer een derde van het aantal mensen dat in een instelling verblijft al dan niet beschermd gaan wonen buiten het instellingsterrein.

Voor mensen met psychiatrische stoornissen die al eerder de fout in gegaan zijn worden de procedures vanaf 1 januari aangescherpt. Vanaf dan worden GGz-instellingen in de forensische psychiatrie verplicht in de dossiers van klinische cliënten het risico op recidive of terugval op te nemen. Volgens een woordvoerder van GGz Nederland moeten instellingen op eenzelfde manier gaan registreren, zodat er bij het uitwisselen van informatie geen onduidelijkheid ontstaat. Een jaar later moet datzelfde gelden voor mensen die onder een justitiële maatregel vallen en die ambulante behandeld worden, aldus de GGz.

